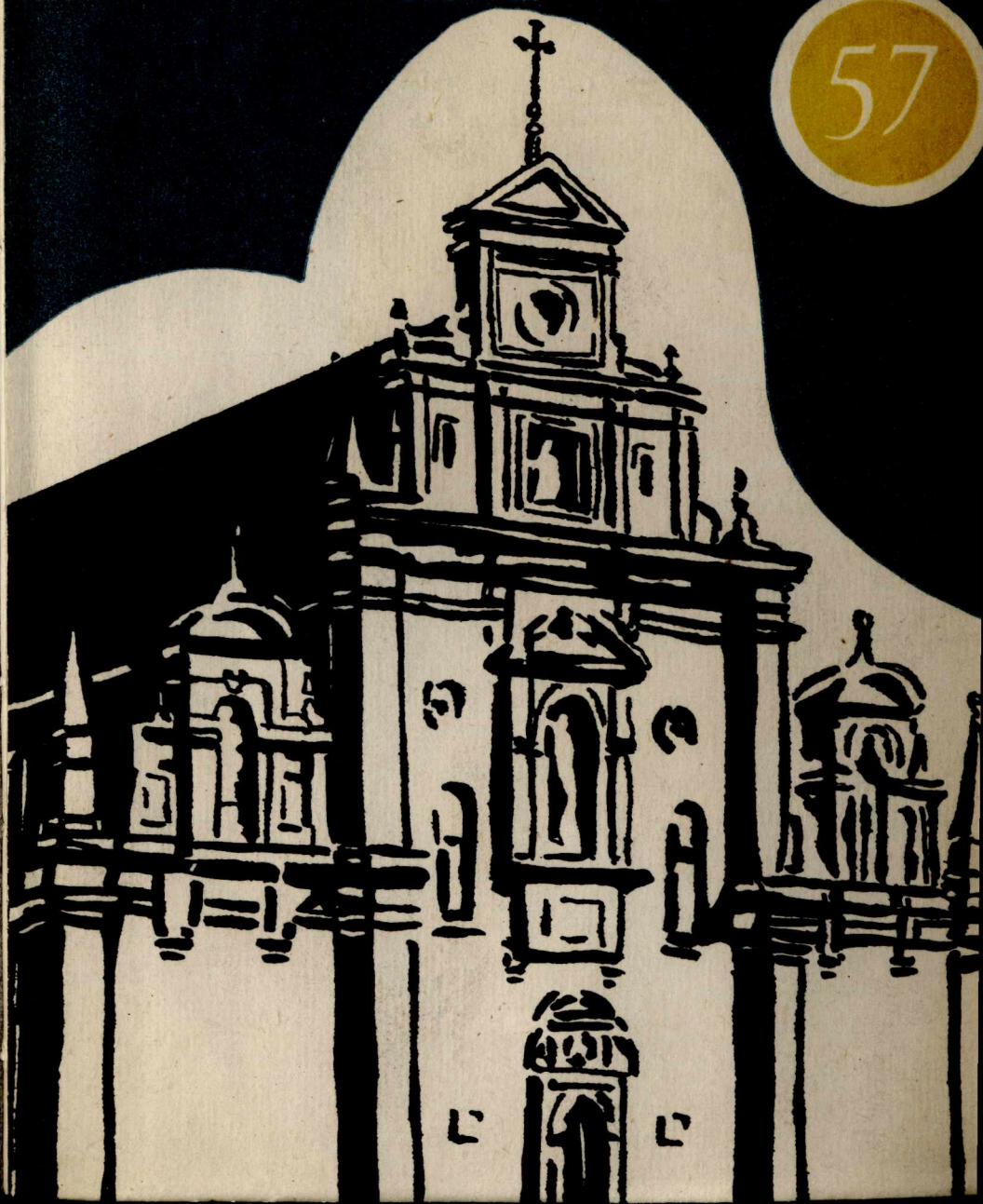

NASZA PRZESZŁOŚĆ

57

BIBLIOTHECA

Congr. Miss.

Dem. Stradomienis

Signat. C. 1002. 25

Pr. 61039

Okladkę projektował

Stefan Berdak

NASZA PRZESZŁOŚĆ

Études sur l'histoire de l'église
et de la Culture Catholique
en Pologne.

52

© 1932

NOTRE PASSÉ

Etudes sur l'Histoire de l'Eglise
et de la Culture Catholique
en Pologne

57

Cracovie 1982

NASZA PRZESZŁOŚĆ

Studia z dziejów Kościoła
i kultury katolickiej w Polsce

57

Kraków 1982

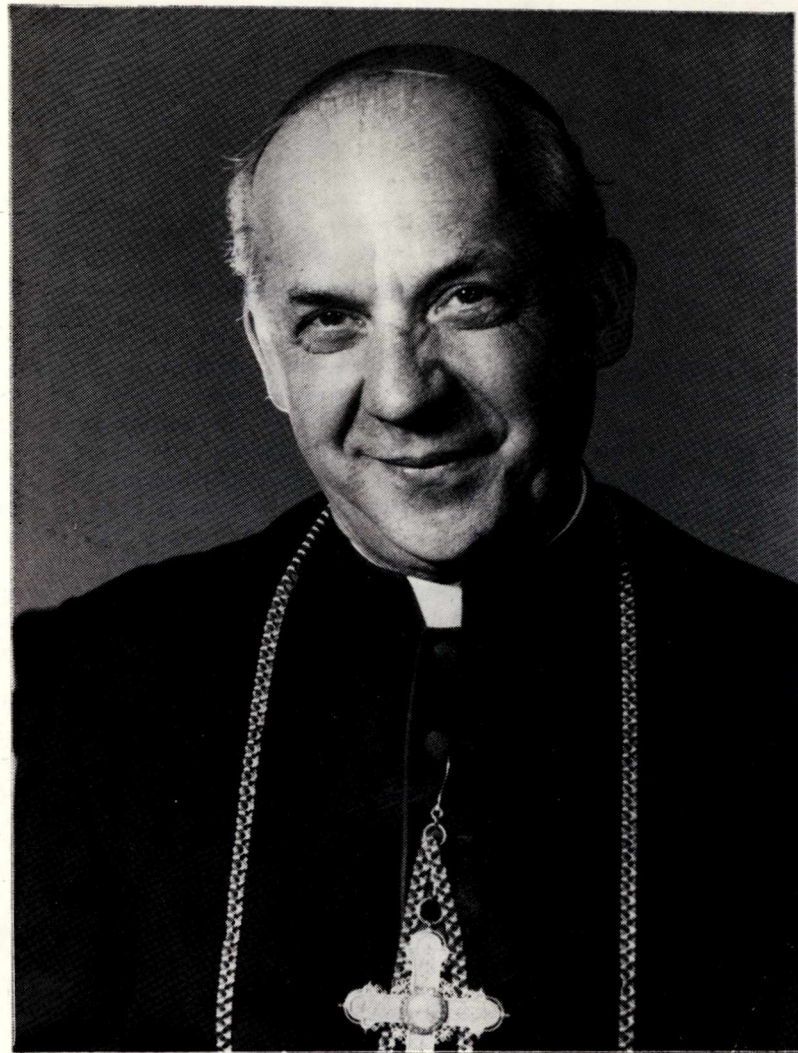
Redaguje Zespół:

**Ks. Jan Dukała CM, Ks. Tadeusz Gocłowski CM (redaktor
odpowiedzialny), Ks. Józef Weissmann CM**

**Założyciel i pierwszy redaktor
Ks. Alfons Schletz CM**

**Instytut Wydawniczy
Księży Misjonarzy
NASZA PRZESZŁOŚĆ
Kraków, ul. Strzelnica 6**

1. Ksiądz Biskup Stanisław Szymecki
Ordynariusz Kielecki

W SETNĄ ROCZNICĘ

Kościół Powszechny oraz jego cząstka, kościół kielecki jest tajemnicą ukrytą kiedyś u Boga, a obecnie już ujawnioną i po części zrealizowaną (por. Ef I, 9 n; Rz 16, 25 n).

Jest to swoiste rozprzestrzenianie Ciała Chrystusa, ognisko miłości. To tajemnica instytucji bosko-ludzkiej, w której człowiek może znaleźć światłość, przebaczenie i łaskę „ku chwale Jego majestatu” (Ef 1, 14).

Ujawnienie kościoła kieleckiego nastąpiło 15. VI. 1805 r. decyzją papieża Piusa VII. Nowo powstały kościół kielecki został powierzony pieczy biskupa Wojciecha Jana Józefa de Boża Wola Górskiego.

W kilka miesięcy po jego śmierci (r. 1818) diecezja kielecka została zniesiona i w większej części przyłączona do diecezji krakowskiej, resztę zaś wcielono do nowo powstałej diecezji sandomierskiej. W roku 1842 część diecezji krakowskiej, położona w Królestwie Kongresowym otrzymała nazwę diecezji kielecko-krakowskiej. Dopiero papież Leon XIII bullą z dnia 5. I. 1882 r. dokonał ponownej erekcji diecezji kieleckiej. Ordynariuszem został dotychczasowy jej administrator bp Tomasz Teofil Kuliński.

Uplywa sto lat od tamtych dni — dni wskrzeszenia kościoła kieleckiego. Jubileusz ten przeżywamy w czasie, kiedy na tronie Piotrowym zasiada i ofiarnie służy Kościołowi, ludzkości i naszej Ojczyźnie dawny nasz metropolita — papież Jan Paweł II.

Z okazji jubileuszu pragniemy w rodzinie diecezjalnej wyśpiewać dziękczynne „Ciebie Boże wystawiamy”. Pragniemy też dziękować Królowi Wieków za wszystkie dobrodziejstwa otrzymane na przestrzeni naszej diecezjalnej przeszłości.

Wspominamy z wdzięcznością następców biskupa T. Kulińskiego: bpa Augusta Losińskiego, przemierzającego pieszo w apostołskim trudzie diecezję; bpa Czesława Kaczmarka, doświadczonego i umęczonego ponad miarę w walce o prawa Kościoła i prawa do prawdziwej wolności i godności człowieka — dziecka Bożego; oraz bpa Jana Jaroszewicza z wielką cierpliwością spełniającego w ovczarni kieleckiej posługę nauczania, uświęcania i kierowania.

Przeżywany jubileusz pobudza nas do wdzięczności za udzielane łaski przez te sto lat w naszej diecezji, za całe ustawicznie

trwające dzieło zbawienia. Dzieło to prowadził i prowadzi Chrystus posługując się biskupami, kapłanami — czy to profesorami wychowującymi nowych kapłanów w seminarium — głównej kuźni apostołstwa, czy to duszpasterzami uczącymi młodzież i dzieci oraz pełniącymi inne kapłańskie zadania. Dzieło zbawienia prowadzi Chrystus przez rodziców przekazujących młodzieży i dzieciom świadectwo swojej wiary. „Popatrzcie na dawne pokolenia i zobaczcie: któż zaufał Panu, a został zawstydzony? Albo któż trwał w bojaźni Pańskiej i był opuszczony? Albo któż wzywał Go, a On nim wzgardził?” (Syr 2, 10).

Wspominamy w duchu wdzięczności wszystkich biskupów kieleckich, zarówno ordynariuszy jak i biskupów pomocniczych. Pamiętamy o kapłanach pracujących na przestrzeni całego stulecia. Dziedzictwo przeszłości ukształtowało w znacznej mierze styl posługi kapłana diecezji kieleckiej. Obrona polskości przed rusyfikacją prowadzoną przez carat formowała sylwetkę kapłana wiernego Bogu i swojej Ojczyźnie oraz prowadziła do głębokiej więzi kapłanów z wiernymi.

Kapłani kieleccy służyli ofiarnie ludowi w duchu Ewangelii i tradycji narodowej. Sami wyrosli z rodzin przesiąkniętych wiarą i zdrowych moralnie, ofiarnie podejmowali swoje zadania często w bardzo trudnych warunkach. Cechowało ich również głębokie przywiązanie do swoich biskupów i stosowanie się do ich pasterskich wskazań.

Z szeregów duchowieństwa diecezji kieleckiej kilku zostało powołanych do godności biskupiej. Należą do nich: arcbp Jerzy Matulewicz, arcbp Jan Cieplak, arcbp Wincenty Teofil Chościak Popiel oraz biskupi: Piotr Kałwa, Michał Klepacz, Franciszek Sonik, Szczepan Sobalkowski, Edward Muszyński i Jan Jaroszewicz. Z grona kapłanów kościoła kieleckiego wyszedł obecny ordynariusz diecezji sandomierskiej bp Edward Materski oraz bp pomocniczy diecezji kieleckiej Jan Gurda.

Dziękujemy Chrystusowi za wszystkich kapłanów przedłużających wśród nas Jego dzieło. Wymieńmy jednak bardziej zasłużonych na polu nauki: ks. Kazimierza Dworaka; ks. Zygmunta Pilcha — założyciela i redaktora „Przeglądu Homiletycznego”; oraz na polu duszpasterskim ks. Mariana Łuczyka, proboszcza jalmuznika, ojca biedoty; zmarłego w młodym wieku gorliwego wikariusza ks. Jana Kwasa, niezmordowanego apostoła Bolesławia.

Ze szczerą wdzięcznością myślimy o tych, którzy wierni Bogu i Polsce w latach okupacji byli represjonowani, a niektórzy z nich oddali nawet swoje życie. Spośród tych ostatnich przywołajmy na pamięć sylwetkę ks. Józefa Pawłowskiego, wicerektora i rektora seminarium, a następnie proboszcza parafii katedralnej w Kielcach, powieszono go w 1942 r. w Dachau.

Chylimy się z głęboką wdzięcznością przed ogromną pracą seminarium, które od początku swego istnienia było środowiskiem i ośrodkiem apostołstwa.

Dziękujemy także Bogu za postawę ludzi świeckich, wiernych Kościołowi w doli i niedoli. To ogromny kapitał na przyszłość.

Dziękujemy zatem Jezusowi Chrystusowi za te pokolenia biskupów, kapłanów i ludzi świeckich, którzy tworzyli dzieje kościoła kieleckiego. Stare pokolenia są dla nas wzorem i natchnieniem. Wzorem zawierzenia Bogu, wzorem bojaźni Pańskiej, wzorem posłuszeństwa Kościołowi. One doświadczyły tego, że Bóg nie opuszcza, że Bóg jest wielki, że Bóg jest Panem historii.

Czas jubileuszu jest nam dany jako wielki dar Boży, ale jest i zadany. To zadanie polega na zrozumieniu przez nas wszystkich, jak wielkim darem jest wspólnota kościoła lokalnego. Mamy zrozumieć i przyjąć naukę Soboru Watykańskiego II, który naucza: „Diecezja stanowi część ludu Bożego, powierzona pieczy biskupa przy współpracy kapłanów, tak, by trwając przy swym pasterzu i zgromadzona przez niego w Duchu Świętym przez Ewangelię i Eucharystię tworzyła kościół partykularny, w którym faktycznie jest obecny i działa jeden, święty, katolicki Kościół Chrystusowy”... (Dekret o pasterskich zadaniach biskupów w Kościele „Christus Dominus” n. 11).

Zjednoczeni z Ojcem św. Janem Pawłem II, Pasterzem Kościoła Powszechnego pragniemy zdążyć do zbawienia.

Jesteśmy przekonani, że dotychczasowe lata pracy i trudu kościoła kieleckiego owocują i owocować będą w następnych latach i stuleciach. Niech się spełnią nasze nadzieje. Nadzieja jedności przez zapomnienie własnych korzyści. Nadzieja pokoju przez wykluczenie podejrzeń. Nadzieja zbawienia przez tworzenie jednego ludu (KK 9).

Nadzieje na przyszłość mają konkretny kształt w świętości kapłanów, w mocnym i jasnym wychowaniu seminarijnym, w zdrowych rodzinach, w szlachetnej i czystej młodzieży.

Mamy nadzieję na poszerzenie zaplecza materialnego: tyle nam zabrano i ciasno nam. Większą jednak pokładamy nadzieję w zapleczu duchowym tych wartości, którymi Ewangelia określa Królestwo Boże. Osiem błogosławieństw Chrystusowych powinno być u podstaw naszego działania.

Należy życzyć duchowieństwu i wiernym naszej diecezji głębokiej więzi w podejmowaniu zadań, które niosą czasy, a szczególnie odpowiedzialności za wychowanie młodego pokolenia w duchu apostołskim.

Ten duch apostołski w kościele kieleckim połączy posługę biskupów, kapłanów i wiernych w dziele zbawienia ludzi na wspólnej drodze do świętości.

Patronów diecezji kieleckiej św. Stanisława Biskupa i Męczennika oraz bł. Wincentego Kadłubka bpa, a nade wszystko Najświętszą Maryję Pannę, Królową Polski blagamy o uproszenie u Chrystusa — Dobrego Pasterza, błogosławieństwa dla owczarni kieleckiej na dalsze owocne lata.

„Sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni” (Kol. 3, 15).

Uroczystości jubileuszowe chcą objąć wdzięcznością tych wszystkich, którzy w różny sposób są związani z naszą diecezją i przyczynili się do obecnego jej oblicza. Tworzą z nami jedno serce. Tym sercem chwalimy Boga.

+ Stanisław Szymecki
Biskup Kielecki